

Van smalfilm naar de

▲ Hans van Hest (links) en Wim de Bruijn in de weer met apparatuur van weleer. FOTO PETER VAN HULSELING

digitale tijd

In 1966 begonnen met smalfilm, nu met beide benen in het digitale tijdperk. Filmclub OASE viert morgen het vijftigjarig bestaan en is nog lang niet uitgefilmd. „De techniek, het vertellen van verhalen. Dat blijft fascinerend.”

Roy van der Lee

Oss

Voor zijn eigen Kodak Brownie moest hij 148 gulden betalen. Dat was eind jaren 50. Als een knijpkat moest je de camera op gang brengen. En met de peperdure zwart-wit film kon je hooguit vier minuten draaien. Voor Wim de Bruijn was het zijn meest kostbare bezit. Met vrienden maakte hij er de ene na de andere korte speelfilm mee. *Droomreis* bijvoorbeeld, over de avonturen van een jongetje in een verlaten HEMA.

De fascinatie voor filmtechniek raakte hij nooit meer kwijt. Toen De Bruijn in 1966 naar Oss kwam, startte hij hier zijn eigen filmclub: Osse Amateur Smalfilm Enthousiasten, OASE. Hans van Hest was een van de eersten die zich bij hem voegde. Samen met de andere leden maakten ze in de afgelopen vijftig jaar talloze korte speelfilms en werk voor goede doelen. Maar ook voor het stadsarchief, Stichting Oss Cultureel en de Operavereniging. Regelmatig pakten ze prijzen op festivals voor amateurfilmers.

In die vijf decennia is de wereld van film compleet veranderd. Toen de mannen begonnen, moest ieder shot raak zijn

Tegenwoordig heeft iedereen apparaatje op zak waarmee je filmpjes kunt kijken

— Wim de Bruijn

omdat een nieuw rolletje kostbaar was. In het digitale tijdperk is dat geen probleem meer. Nu gebruiken de leden hooguit 10 procent van de beelden die ze schieten.

Inspiratie

Wie zoveel met film bezig is, kijkt natuurlijk ook met een ander oog naar bioscoopfilms. Zo zag De Bruijn *Ben-Hur* twee keer op het witte doek omdat hij zeker wist dat er autobandensporen te zien waren op de paardenrenbaan. Een foutje dat verder niemand in de zaal was opgevalen. „Je kan best wat inspiratie opdoen bij grote jongens”, zegt Van Hest. „Neem het einde van *The Godfather*. Daar zie je afwisselend beelden van een doop en van criminele afrekeningen. Een mooi contrast.”

Ambities om hetzelfde niveau te halen, hebben de heren nooit gehad. Ze houden het liever bij hun semi-professionele hobby, zoals ze het zelf noemen. Daarmee hebben ze door de jaren heen ook duizenden mensen vermaakt. Bij het tienjarig jubileum organiseerde OASE een eigen filmfestival in De Lievekamp. Ook de gymzaal van het TBL zat stevast vol als OASE een filmavond organiseerde. „Dat is de laatste jaren helaas anders”, zegt De Bruijn. „Niet alleen de techniek is veranderd, ook het publiek. Destijds was het aanbod op tv en in de bioscoop een stuk kleiner. Mensen betaalden graag een paar gulden voor een avond filmpjes kijken. Tegenwoordig heeft iedereen een apparaatje op zak waarmee dat ook kan.”

Anno 2016 heeft OASE 18 leden. Morgenmiddag vieren zij het jubileum bij Vivaldi in Oss.